

случай, ако не друго, има опасност за отслабване на зрението. За живота му няма опасност, освен разбира се, ако не реши да се самоубие втори път. Но подобно намерение няма. Инак добре е, доста бодър, само че е бактисал да лежи, макар добри хора да му носят постоянно портокали, локум, бонбони...

(а.е. 2116)

4.

7. V. 914.

Общото ми състояние е толкоз добро, колкото беше и по-рано. Следите от раната в главата постепенно се заличават, остава само невралгията на челото и ще трае докрай на годината от случката. Очите ми постепенно се поправят, но тряба много търпение и време, за да се поправи зрението ми изобщо дотолкова, че и животът ми да бъде сравнително сносен...

(а.е. 2123; писмо на Яворов до сестра му Екатерина, диктувано на Вл. Василев; частично публикувано от Г. Найденова-Стоилова в цит. съч., с. 652)

5.

9. VII. 914.

Кани се да иде в Чирпан.

Почти сляп за вънния свят; просветлен е духовният ми взор и ^{а3} виждам да живеят около мен светлите души на мама и Лора.

(а.е. 2123; първото изречение очевидно е вметка на Вл. Василев, ^а останалото е диктовка на Яворов)